

ÚJLAKI HANGOK

AZ ÚJLAKI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

VII. évf. 1. szám

2002. JANUÁR

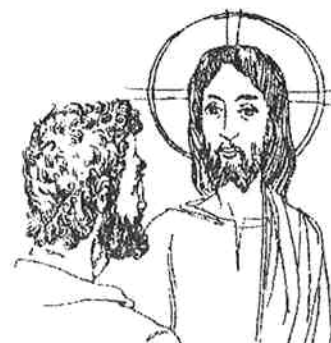
Új év Máté evangelistával

Lapoztunk. Új év kezdődött. Új kezdet, új feladatok, új elhatározások, új célok. Sok múlik az elinduláson. Sokan indultak el Jézust követni, amikor megkezdte működését a Genezáreti tónál. Tódultak hozzá az emberek. Itt, Kafarnaumban volt a munkahelye Lévinek, a vámosnak, Alfeus fiának, hiszen a város határközelben terült el. Lévi a többi zsidó szemében bűnös, tisztátalan embernek számított. Elképzelhetjük, amint ott kucorog vámszedő asztalánál, számolgatva a beszedett tengernyi pénzt - és egyszerre csak arra megy Jézus. Elhalad mellette, de megáll és visszanéz. Ránéz a vámosra, akiben ettől valami megváltozik. Lévit rengeteg hasznos elfoglaltsága közepette is szíven találja Jézus meghívó szava: „Kövess engem. Az felállt és követte.” Otthagyta a pénzt az asztalon, otthagyta régi énjét, még régi nevét is, és Mátéként követte azt, Aki irgalmasan ránézett és kiszólitotta addigi sivár életéből.

Ebben a liturgikus évben legtöbbször Máté evangéliuma lesz a vezetőnk. Tőlünk Jézus talán nem azt kéri, hogy otthagyjuk munkahelyünket, de azt igen, hogy kövessük, hogy engedjük életünkben uralomra jutni az Uralkodót. Ebben segítenek majd a liturgikus „A” évben a Máté-evangélium részletei. Figyelmes szívvel jegyezzük fel az új naptárba azokat a nevezetes eseményeket, órákat, amikor az Úr elszólít kis vámszedő asztalaink mellől, hogy Őt kövessük.

Keplevich Lászlóné

*Minden kedves olvasónknak
Isten áldásában gazdag
boldog új évet kívánunk!*

„Taizéiek” Újlakon - újlakiak Taizéért

Egyszerűen és pontatlanul taizéieknek (ejtsd: teziéiek) neveztük őket, pedig nem is Taizéből és persze nem is Taizébe, hanem hozzánk jöttek. De: a taizéi közösség által szervezett találkozóra. A Budapestre érkezett jó néhány tízezernyi fiatalnak mintegy fél százaléka (!) nekünk, újlakiaknak jutott vendégül. Hogy mindez hogy zajlott, arról szeretnénk néhány adatot, élményt, gondolatot felvillantani.

Az első (és talán nem mindig pontos) összegzések szerint 316-an érkeztek, vidékről és főként külföldről. Majdnem mind fiatalok, zömmel katolikusok, és kb. ugyanannyi lány, mint fiú. Lengyelek voltak a legtöbben, de jöttek olaszok, spanyolok, ukránok, lettek, horvátok, macedónok és még egynehány náció. A vendégek nagyobbik részét, 198 főt 65 újlaki szállásadó (személy/család) látott vendégül. (Egy szállásadó vállalt nyolc vendéget, hatot többen is - kettőnél kevesebbet senki.) 60 fiú lakott az Ürömi utcai iskolában, 58 lány a Zsigmond téri középiskolában. Mivel a fiatalok szívesen maradtak együtt, akadt szállásadó, aki bánatára vendég nélkül maradt; reméljük, végül kissé kárpótlódott, hiszen újévi ebédre hozzá és máshoz is érkezett még néhány, iskolában elszállásolt fiatal.

Voltak újlakiak, akik anyagiakkal járultak hozzá a szervezés és ellátás költségeihez: a gyűjtések során több, mint 110.000 forint gyűlt össze (külön köszönet annak, aki egy-maga húszszert adott). Mindebből nem keveset emésztett fel a telefonálás, az iskolákban lakók reggelije, de a legnagyobb részét a Zsigmond téren tartott - az éjfél előtti virrasztást követő - szilveszteri mulatságra fordították. Erre az összejövetelre egyébként sok újlaki háziasszony természetben adakozott, köszönet a süteményekért!

Amilyen nehezen jött össze, olyan jól működött a szervezőgárda. Időt és energiát nem kímélve sokan végeztek állandó vagy alkalmi szolgálatot, nevüket csak azért nem soroljuk fel, nehogy valakit méltatlanul kifelejtünk - meg hát fontosabb helyen biztosan feljegyeztettek. (De azért közösségeket hadd említsünk: jópáran képviselték a Mákvirágokat, az Egereket, a Hangyákat, a legtöbben pedig a Napraforgókat.) Kellott szervezni és lebonyolítani - az ellátáson kívül (ne felejtjük: 120 főt az iskolákban kellett ellátni) - istentiszteletet és virrasztást, imákat és kiscsoportos beszélgetéseket, dunai hajútatót és vidám szilvesztert. Szükség volt tolmácsokra és jól felkészült beszélgetésvezetőkre. Voltak, akik hálni se jártak haza az öt nap alatt, hanem az iskolákba beszállásolva magukat gondoskodtak a vendégekről.

A központi rendezvényekről itt most ne essék szó. A mi-eink kiscsoportos beszélgetéseket szerveztek két délelőttre (a harmadikat a hajókirándulás módosította). A résztvevőkön kívül a jól felkészült, túlnyomórészt újlaki beszélgetésvezetőknek köszönhetően a csoportok nagyobbik fele jól működött. Fő témáik az irgalom és a megbocsátás voltak; kicsit váratlanul több helyen is előtérbe kerültek ennek kapcsán a nemzetiségi ellentétek. A szlovák-magyar ellentétről a fiatalok a békés megoldhatóság szellemében beszéltek, szerbek és horvátok között azonban éles ellentét lángolt fel. A magyar résztvevők némi meglepetésére a nyugatiak számára is élő probléma volt a nemzetiségi kérdés (spanyolok és katalánok).

Vendégeink többsége szemmel láthatóan jól érezte magát. Néhányan számos taizéi találkozó tapasztalatával a hátuk mögött úgy nyilatkoztak,

folytatás a 2. oldalon

folytatás az 1. oldalról

hogyan az újlakihoz fogható fogadtatásban és szervezettségben még nem volt részük. Még ha tudjuk is, hogy voltak hiányosságok, aligha alaptalan az elismerés.

Egy csoport ukrán fiatalember minden áron night clubba készült szilveszterkor. Aztán a vendéglátók rábeszélésére elmentek a virrasztásra, és akkor már a Zsigmond térre is „bekukkantottak”. Kell-e mondani: végig ott maradtak, utólagos kijelentésük szerint életük „eddig legjobb szilveszterén”.

Többször tapasztalható volt a vendégek ragaszkodása, hálája. Csoportvezetőiket kérelték, hogy a hajóúton is tartsanak velük. A Zsigmond téri lányok meghatottan, apró ajándékokkal vettek búcsút magyar kíséreiktől.

Ahogy akadt azért hiányosság a szervezésben, úgy találhattunk kifogásolnivalót a vendégeknél is. Újévi szentmisén például sokan nem vettek részt. Mégis, reméljük, az újlakiak sok szolgálata nem volt hiábavaló az ő részükre sem, és ez a sok, még alakulófélben lévő fiatal ember összességében véve lelki megerősítéssel távozott szép fővárosunkból.

Az eddigieket részben saját tapasztalat és főként néhány szervező tájékoztatása alapján állítottuk össze. Biztosan sokmindennel érdemes lenne kiegészíteni, vagy akár módosítani. Kérjük olvasóinkat, mondják el nekünk írásban vagy akár csak szóban is tapasztalataikat, véleményüket a taizéi találkozóval kapcsolatban, melyre kellő érdeklődés esetén szívesen visszatérünk következő számunkban.

S. J.

Sütöri Istvánné

Újlaki arcok

Az én életemben gyakorlati adottság a különböző felekezetű keresztények összetartozása, az ökumenizmus: keresztanyám református, férjem és két keresztfiam szintén az. Áldott emlékü nagymamám viszont - akinek segítségével hívő gyermekké, majd felnőtté váltam - görög katolikus volt. Gyakran vettem részt görög katolikus liturgia szerinti szentmisén. Mégis, a római liturgia szerinti hit gyakorlása az igazi, a természetes számomra. Szerencsére gyermekeim is ezt követik.

Kispesten születtem 1949-ben. Az Ybl Miklós Technikum befejezését követően, építésztechnikusként dolgoztam a Lakóterv tervezőintézetben, majd 17 évig az Állami Biztosítónál. 1971-ben férjhez mentem, tavaly ünnepeztük 30. házassági évfordulónkat. Ágnes 1972-ben, Zsuzsanna 1973-ban, Eszter 1982-ben született. Idén már tizedik éve, hogy a Pest Megyei Illetékhatóságban dolgozom.

1984-ben szanálták kispesti otthonunkat, ekkor költöztünk a II. kerületbe, s lettünk újlaki hívek. Kezdetől fogva magukkal ragadtak minket György atya közvetlen hangulatú és tanulságos szentbeszédei, a liturgiával való teljes azonosulása. Lányaimat is ő tanította: emlékezetes hittanórák voltak ezek.

A gondviselés jóvoltából - és eszközöként Tarján Mária révén - a két nagylány a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Karán dolgozik néhány éve. Ágnes itt végzett az elmúlt évben a levelező tagozaton, ebben a tanévben fog diplomázni. Eszter jelenleg még középiskolás.

Sajnos nem jeleskedem aktívan az egyházközség életében, mivel 11 órát vagyok távol otthonról naponta, a munka után pedig vár az öttagú család. Pár hónapig mostam albákat, amíg balesetet szenvedett testvérünk fel nem épült. Néhány cikkem is megjelent az Újlaki Hangokban egy-egy sikeres, élményben gazdag zárandoklat után. Szívükből ajánlottam és ajánlom ezeket a közös utakat mindenkinek, mert rendkívül gazdagítanak lélekben és testben. Mivel szeretem a komolyzenét, nagy öröm számomra az a sok koncert is, melyeket templomunkban rendeznek. Sajnálom és nem igazán értem, hogy a kedves hívőtársak közül miért csak ilyen kevesen vesznek részt rajtuk. [A cikk Sirák Péter orgonahangversenye és a Cantilena karácsonyi koncertje között íródott. A szerk.] De reméljük, hogy a jövő ebben is fellendülést hoz majd. Bízom továbbra is az Úr gondviselő kegyelmében.

Összegzés az óévről

2001. utolsó újlaki szentmiséjét a hagyománynak megfelelően évvégi plébánosi tájékoztató előzte meg. Bevezetésül János atya egy paptestvére gondolatát idézte: „Isten velünk akar szilveszterezni”, vagyis szívesen osztozik örömeinkben, ne feledkezzünk meg róla jókedvünkben sem! Ezután az évvégi lelkiismeretvizsgálathoz kaptunk néhány szempontot: 1. Jutott-e kellő idő életünkben a csendre és imára? 2. Megfelelően törődünk-e a ránk bízottakkal, köztük is elsősorban családtagjainkkal? 3. Fontos volt-e a részvétel a szentmisén, legalább a kötelező 55 alkalommal? 4. Mit tettünk a hívek közösségéért, hiszen a szolgáltató egyház mára végképp a múlté...

A lelkipásztori intelmeket számszerűsített adatok követték. A keresztség szentségében 41-en részesültek (az előző évben 40-en), közülük 24-en a plébániatemplomban, a többiek a két kápolnában; 22-en voltak a fiúk, 38-an a 4 évnél fiatalabbak. A 34 elsőáldozó több, mint tavaly és kevesebb, mint tavalyelőtt; figyelemreméltó, hogy a keresztelési fiú-többslet után az elsőáldozók között a lányok száma (23) mintegy kétszerese a fiúkének. A mindössze 11 bérnialkalmazó között pedig már csupán 3 fiú akadt - el lehet töprengeni a lehetséges magyarázatokon.

A jegyesoktatásban részesülők nem feltétlenül esküsznek ugyanott, bár a két adat ezúttal közel jár egymáshoz: 34 jegyespár, 32 házasságkötés. Ha azonban figyelembe vesszük, hogy a plébániatemplomban csak 9, míg a romantikus Margitszigeten 19 pár esküdött, gyaníthatjuk, hogy az utóbbiak között nem sok volt az újlaki.

Hogy a 90 temetés önmagában sok-e vagy kevés, nemigen lehet eldönteni. (Mindenesetre kevesebb, mint az elmúlt 5 esztendőben bármikor.) A temetések száma a keresztelesekével összevetve válik érdekessé, illetve ha azt nézzük, hogy halottaink közül mindössze 31 hunyt el szentségekkel megerősítve.

A bemutatott szentmisék száma idén először csökkent 1000 alá, megközelítőleg 950-re a papi létszám csökkenése miatt. Az újlaki papok és áldoztatási engedéllyel rendelkező világiak (utóbbiak száma 25) kerekén 45.000-szer szolgáltatták ki az Oltárszentséget (a Margitszigettel együtt, de a Szent István kápolna nélkül), ami mintegy 10%-kal marad el az elmúlt két év hasonló adatától.

Hittanosaink száma ideális esetben 160 (60 plébániai és 100 iskolai). Csak remélhetjük, hogy az Újlakról hiányzókat a katolikus iskolákban vagy a szomszédos (szerzetesi) templomok fiatal papjainál szerzik meg a szükséges ismereteket.

A beszámoló második fele a pénzügyekkel foglalkozott, hiszen a több ezer hívő lelki gondozása anyagi háttérrel - és gazdálkodással, adminisztrációval - is igényel, még ha elsősorban önnfenntartáson alapul is. A bevételek főleg a miséken gyűjtött perselypénzből és az egyházi adóból, adományokból és az ún. stólapénzből, a Szent Antal perselyből és az ún. kerületi önkormányzati támogatásból, alapítványi befizetésekből és az 1%-os megajánlásokból származtak, és összességükben elérték a 18 millió forintot. (A két fő tétel az önkormányzati támogatás és a Szent Boldogasszony Alapítvány javára történt befizetések, mindkettő mintegy 3,5 millió forint. Másik alapítványunkról külön ismertetést közlünk.)

A kiadás oldalán a legnagyobb összeget a javítási-felújítási munkák (templomvilágítás, -hangosítás, -fűtés, margitszigeti templomtorony-javítás stb.) emésztették fel. Fizettük a közüzemi díjakat, a plébánia alkalmazottait, és az egyházmegyei központi hozzájárulást. A megmaradt összeg kisebb részét karitász-célokra és nyári táborokra fordítottuk, nagyobbik részét, mintegy négy millió forintot pedig a templom festésére tartalékoztuk, ugyanis szeretnénk 2006-ban szépen megújult templomban ünnepelni plébániánk alapításának 300. évfordulóját.

S. J.

Családi események

Megszületett: december 19-én Mülhmann Stephan és Bajkó Zsuzsanna harmadik gyermeke, Júlia Boróka.

Örök hűséget esküdött egymásnak:

december 8-án dr. Noszál Béla és dr. Gesztes Adrien; 15-én Árvai László és Edna Mendoza; 21-én Benyó Balázs és Németh Dóra.

Halottaink:
 † Czeller György (72), dr. Komora Elemérné (88), Vörösné Pikéthy Alexa (82), dr. Áchim András (86).

Szabó László

1931 - 2001

Az Úr kiformálta, „ünneplőbe öltöztette” öt évek óta tartó betegségekkel, operációkkal – és ezeket csendes önuralommal, önfegyelmel viselte. Bár kedves unokája, Márti, egymás után küldözgette be a kórházba a „gyógyulj meg, Nagypapa!” feliratú rajzokat, az Úr úgy látta jónak, hogy karácsony és újév között magához vegye.

Alig múlt 70 esztendő.

Az újlaki hívek nagy családjában sokan ismerték; a képviselőtestület tagja, alelnöke, majd egy ideig elnöke is volt.

Két lánya is itt nőtt fel – hittanon, ifjúsági társaságban. Egyházi gimnáziumba jártak.

Mérnökként az MMG-ben dolgozott. A hivatalos ideológiát nem vallotta, tudták róla, hogy komolyan gyakorolja vallását – de becsületességét, emberségét, szak tudását mindenki kénytelen volt elismerni. Így lehetett osztályvezető, sőt: főosztályvezető.

A gyárban dolgozott akkoriban – nehéz helyzetben – Kovács József atya is. Így emlékezik reá: „Mindig nagyon rendes volt velem”.

Nagyon érdekelte a teológia, hitünk megalapozása, a hitvédelem. Ezért is iratkozott be a Hittudományi Akadémia levelező tagozatára mindjárt 1978-ban, az első, úttörőként induló évfolyamba. (Hallgatótársai voltak: Szentlőrinczi Klára, Ritzky Kati néni, Horváth Karcsi bácsi). Köszönjük a hittanórákon és a jegyesoktatásokon tartott előadásait, bennük a hívő ember tanúságtétele nyilvánult meg.

A zsolozsmához vonzódva rendszeresen részt vett a pénteki laudeseken és a vasárnapi vesperásokon. A közös könyörgésekből „övé volt” az első fohász.

A kórházi ágyon mély hittel tapasztalta meg, mennyire nem saját kezünkben van az életünk. Tudatosan, imádságosan bízta rá magát arra az Istenre, akit egész életén át hűségben szolgált, és akitől mi is kérjük és reméljük László testvérünk számára az örök életet.

György atya

Mi Atyánk, krisztushívők atyja

Pál fordulásához kapcsolódóan a keresztyén egyházak immár hagyományosan ökumenikus imahetet tartanak. Ennek szellemében közöljük az alábbi részletet Cseri Kálmán pasari református lelkész igehirdetéséből, amely 2001. november 28-án hangzott el a Magyar Rádióban. Érthető módon akad benne olyan gondolat, amellyel nem tudunk egyetérteni (Krisztus földi helytartójának kérdése), ez azonban ne terelje el figyelmünket a tanítás bölcs és számunkra is megszívlelendő gondolatairól.

Mire utal ez a kicsi szócska: *mi* Atyánk? Kezdődhetne így is: Atyám. Jézus nem véletlenül mondja ezt többes számban. Arra utal ez, hogy aki visszakapja Istent mint Atyját*, az vele együtt testvéreket is kap. Az mélységesen összetartozik ezentúl azokkal, akik szintén befogadták Jézust, akik kapták az Ő Szentlelkét, akik Isten gyermekeivé lettek, akikről el lehet mondani azt, amit Pál apostol boldogan vall: egy Lélekkel itattattunk meg. Ezek egy szoros, szerves közösséget alkotnak; egy élő organizmust, aminek a feje maga Jézus Krisztus (1Kor 12).

Itt megint egy szélében-hosszában elterjedt tévedést kell korrigálnunk, mert Jézus itt nem az egész emberiség nagy testvériségére gondol. Ír a Biblia arról is, hogy Isten az egész emberiséget egy vérből teremtette, de itt másról van szó. Itt a megváltottak közösségéről van szó. A hívőknek az összetartozásáról, akik ténylegesen együttélnék Jézussal, és neki engedelmeskednek. Ezt a közösséget nevezi így Pál apostol: Krisztus-test. Ennek a testnek minden egyes tagja közvetlen összeköttetésben van a fővel, Krisztussal, és neki engedelmeskedik. Ennek a *mi*-nek, ennek a közösségnek csak ezek az emberek a tagjai, akiknek Krisztus a fejük. Akik nem önfejük, s akik nem tekintenek senki embert a Krisztus helytartójának, hanem közvetlenül Krisztussal mint a test fejével vannak szolgálati, engedelmisségi kapcsolatban.

Ezeknek viszont meg kell tanulniuk elfogadni, szeretni egymást. Akármilyen furcsa is némelyikük. Átélni azt, hogy szükségünk van egymásra, összetartozunk. Szolgálhatja egyik a másikat, és az egész együtt szolgálja Krisztust. Ezeknek nem szabad szégyellniük egymást, hanem vállalunk kell a többi hívőt is, mert együtt vagyunk az Isten népe. Ha Jézus nem szégyellt minket testvéreivé fogadni (Zsid 2.), akkor mi se szégyelljük egymást, és legfőképpen ne szégyelljük a mi Urunk Jézus Krisztust.

Ez nem gőgösség, mert ezek az emberek, ha valóban az Isten Lelekétől áthatottak, akkor nem büszkék, és nem vetnek meg senkit, sőt sokkal jobban szeretnek mindenkit, mint mások. Szeretik azokat is, akik még nem tagjai a Krisztus-testnek. Szeretik a névlegesen keresztyéneket, a teljesen hitetleneket, sőt az ellenségeiket is. A Biblia azonban éles különbséget tesz azok között, akik már a Krisztus-test tagjai az újjászületés által, és akik még nem azok. Azt, hogy mi Atyánk, csak az előbbiek mondhatják el igazán. Ezt a különbségtételt is azért teszi a Szentírás, hogy felingerelje azokat, akik még nem tagjai a Krisztus-testnek, hogy vágyakozzanak, és Istennek egyre többen legyenek gyermekeivé.

Cseri Kálmán

*A szöveg előző része a Tékozló fiúról szóló példabeszédre hivatkozik.

Adatok az Újlak Karitás Alapítvány Közhasznúsági beszámoló-jából

Az Alapítvány önkéntes munkatársai az elmúlt évben mintegy 2000 órát fordítottak mások megsegítésére. A hétfői ételosztás során hetente 50-60 hajléktalan részesült főtt ételben: a csaknem 3000 adag 22 család, pontosabban háziasszony önzetlen közreműködésével készült. - A hajléktalanok két doktornő, valamint a Máltai Szeretetszolgálat jóvoltából bizonyos egészségügyi ellátásban is részesülnek. - A Kolosy téri pék által felajánlott pékárú-maradékot közel 300 este szállítottuk el a Batthányi tere és osztottuk szét a rászoruló kisnyugdíjasok és hajléktalanok között. Az összes mennyiség meghaladta a 40 tonnát. - Négy válsághelyzetben lévő család gondjait vállaltuk fel, más rászorulókat segélyben részesítettünk. - Több forrásból, elsősorban az újlaki hívektől kaptunk használt ruhát, háztartási gépeket stb., amit szétosztottunk a rászorulóknak között. - 95 család részére vásároltunk, állítottunk össze és osztottunk szét önkéntes segítőkkel karácsonyi csomagot.

A működés pénzügyi alapját a következő források biztosították: pénzzadományokból 617.800 forint, az adók 1%-ából 342.500 forint, pályázatokból 1.370.000 forint (Szoc. és Cs.ü. Min. 500.000, II. ker. 500.000, III. ker. 250.000, Mobilias 120.000). Ehhez járul az előző évi pénzmaradvány és némi banki kamat. - Az Alapítvány ezúton is kifejezi köszönetét minden támogatójának és önkéntes segítőjének.

Udvardy László kuratórumi elnök

Egyházközségünk rendszeres programjai

Szentmisék rendje

hétköznap: 6³⁰, 18⁰⁰
 vasárnap: 7³⁰, 9⁰⁰, 10³⁰, 18⁰⁰
 elsőpénteken: 6³⁰, 8⁰⁰, 18⁰⁰

Gyóntatás: a szentmisék előtt és elején.

Szentségimádás: minden csütörtökön és minden hónap első szombatján az esti misék után.

Zsolozsma: péntek 7; vasárnap 17³⁰

Gyermekeinkért ajánljuk fel minden hónap 21-én az esti szentmisét.

A Szent István kápolna miserendje:

hétköznap: 17³⁰; vasárnap: 9⁰⁰, 11⁰⁰

A Margitszigeti kápolna miserendje:

vasárnap 11⁴⁵

Iroda (Bécsi út 32. ☎: 335-3573): munkanapokon 9⁰⁰-12⁰⁰ és 15⁰⁰-18⁰⁰.

Karitás (Bécsi út 18.): hétfő 17⁰⁰ - 18⁰⁰

Könyvtár (hittantermek előterében):

vasárnap 10⁰⁰ - 10³⁰ és 18⁴⁵ - 19⁰⁰

Postánkból

A „Néha már attól félek” c. cikkhez!

Többször szóvátették, hogy miért ülnek a pad sorok szélére. Sajnos, ha tehetem, én is a sor szélére ülök, azért mert szeretem látni is György atyát, mivel ő a lépcsőknél áll beszéde közben, és a pad sorokból nem, csak a széléről látni (legálábbis én így vagyok vele).

Ne bántsuk azokat, akik kezükbe temetik arcukat imádkozás közben. Az Úr az ilyen fiatalos testvérek imáját is szívesen veszi, s aki így tesz, bizonyosan megvan az oka rá.

Szóval, nem nagyon tetszik az utolsó bekezdés sem. Nem könnyű helyhez jutni keresztény testvéreinktől! Örülünk, hogy ilyen sokan vagyunk. A Mennybe pedig nem kell befurakodnunk. Aki megérdemli, azt tárt karokkal várja az Úr! Jézus előre ment helyet csinálni nekünk!

Itt csak figyelmetlenségről lehet szó, amit könnyen meg lehet oldani, és meg is fogjuk.

Kívánok minden újlaki hívőnek békés, boldog karácsonyi ünnepeket s áldásos újesztendőt.

Polgár Ferencné

Újlaki Hangok

Megjelenik havonta

A januári számot szerkesztették:

Havasiné Zentai Edit, dr. Keglevich Lászlóné, dr. Koncsosné Jobbágy Éva, Szaszovszky József

Kiadja: Újlaki Sárós Boldogasszony

Plébánia (1023 Budapest, Bécsi út 32.)

Felelős kiadó: Mester János

Januári naptár

- 1. K. *Újév, Szűz Mária, Isten Anyja, a béke világnapja* – kötelező ünnep, vasárnapi miserend
- 6. V. *Vízkereszt*
- 13. V. *Urunk megkeresztelkedése*

Szent Margit ünnepe a Margitszigeten

Január 17-én, csütörtökön du. 5 órakor Ábrahám Béla szalézi atya, 18-án, Szent Margit napján de. 10 órakor Dr. Balás János atya, du. 5 órakor Dr. Leszkovszky Pál domonkos atya, 19-én, szombaton Szakács Tamás szalézi atya mutat be szentmisét a kápolnában.

Január 20-án, vasárnap délelőtt 11 órakor Dr. Paskai László bíboros úr a romoknál felállított oltárnál, 12 órakor Pázmándy György piarista atya a kápolnában celebrál szentmisét.

25. P. *Szent Pál megtérése*

28. H. *Aquinói Szent Tamás*

31. Sz. *Bosco Szent János*

Gitáros misék a hónapban: 6-án 9⁰⁰, 20-án 9⁰⁰

Hírek, hirdetések

❖ ADÓ. Akik személyi jövedelemadójuk 1%-áról rendelkezhetnek, azoknak szíves figyelmébe ajánljuk egyfelől a Katolikus Egyházat (adószáma: 0011), másfelől az újlaki plébániához tartozó két alapítványt. Az Újlaki Sárós Boldogasszony alapítvány adószáma: 18083440-1-41, az Újlak Karitás alapítványé: 18018844-1-41.

❖ Január 19-én este 18-21 óráig (magyar nép-)TÁNCHÁZ lesz a Szent István hittanteremben a Regnum Marianum és az újlaki plébánia fiataljai számára (tánc-tánc, tánc, éneklés). Belépődíj: 50 Ft (zenekari költség), alsó korhatár 14 év. Érdeklődni lehet Szaszovszky Eszternél, ☎: 367-7459 este, mh: 391-9179.

❖ Az ökumenikus imahét alkalmából a január 20-i esti zsolozsmára meghívjuk az evangélikus, református és metodista egyház óbudai tagjait. A közös áhitatot beszélgetés követi a Szent István hittanteremben, melyre szeretettel hívjuk az érdeklődőket.

❖ A neokatekumenális közösség katekézist tart január 22-től kedd és péntek esténként a kápolnában, melyre szeretettel várja az érdeklődőket.

❖ A budai plébániák farsangi bálja február 2-án kerül megrendezésre, részletes tájékoztató a templomkapun, ill. telefonon, Nardai Gábor és Kati ☎: 385-4035.

❖ A képviselőtestület következő ülését kivételesen első csütörtökön, február 7-én este 1/2 8-kor tartja.

Cantabant Domino

Szép hangversenyt adott templomunkban a Cantilena kamarakórus december 22-én, szombaton az esti szentmise után. A viszonylag rövid műsor első részében karácsonyváró, második felében pedig a karácsonyt ünneplő régi és modern szerzemények hangzottak el. Az énekkar nemcsak zenei kínálatról, hanem azt követőleg baráti hangulatú agapéről is gondoskodott, melyre a Szent István hittanteremben került sor.

Öröndetes, hogy az ünnep gyakorlati előkészületei közepette is vagy száz hallgató szakított időt a lelki feltöltődést szolgáló zenei áhitatra. Ennek a szép éneklés mellett talán az is oka, hogy a lelkes kórus egyre inkább kötődik Újlakhoz a karnagy, Tóth Miklós Zsolt személyén túlmenően is: rendszeresen tartanak zenei rendezvényeket templomunkban ill. a plébánián, egyházközségünket képviselik kerületi találkozók, és mára már több eredendően újlaki fiatal is felfedezhetünk soraikban. Sz.J.

Házaspárok köszöntése

Szent Család vasárnapján egy szép újlaki hagyomány folytatásának lehettünk részesei. Az esti szentmise után a Szent István hittanteremben gyűltek össze közös ünneplésre az újlaki házaspárok közül számosan, köztük tucatnyian a házaspárok kerek évfordulóját ünneplők. A megjelenteket előbb János atya, majd a képviselőtestület családpasszorációs bizottsága nevében Bóné András köszöntötte, aki az alkalomra adaptált tanulságos mesével figyelmeztetett egymás szeretetére.

A szép szavakhoz a plébánia, illetve több gondos háziasszony jóvoltából kellő kínálnivaló is társult. Őszintén reméljük, hogy az ilyen összejövetelek is erősítik testvéreinkben az egymáshoz, az egyházhöz és mindezekben keresztül az Istenhez tartozás érzését. Sz.J.